

Sverige Cupen i Kittelfjäll 2007

Contributed by August Sandqvist
Wednesday, 05 December 2007

– Blåst, blitz, fiske och en del skärmflygning

Äntligen var det dags för flygning igen efter benbrottet i Norge. Två veckor innan resan till Kittelfjäll drogs en skruv ut ur benmärgen och full belastning var åter tillåten. Under operationen frågade jag läkaren vilka odds jag hade för att gå upp i Kittelfjäll två veckor efter operationen, med 25 kilo på ryggen. Han skulle inte satsa pengar på det, men tillade att jag alltid kunde bevisa att han hade fel. Som tur var fanns 6-hjulingen på plats, tack för liften grabbar!

Vinden var nordlig och tidvis hård under de tre första tävlingsdagarna, vilket gjorde att det inte flögs speciellt mycket. En del fiskade i älven nedanför hotellet, men resultatet var magert, öringarna likaså. Dagarna spenderades med diverse filmtittande, blitz-spel och hoppfulla kommentarer. – Nu har det nog mojnat lite? – De allra flesta bodde i stugor vid hotellet i Kittelfjäll, men jag och de andra Glidflygarna delade på en stor stuga på Campingen.

Sista dagen blev det heat och direkt efter briefing begav vi oss upp på berget. Vi förflyttade oss så småningom till Västhanget. Vinden var lagom, men mot Norge kunde vi se hur en slöja med cirrus närmade sig Kittelfjäll. Banan lades och starttiden sattes, fönstret skulle vara öppet i fyra timmar och omstart var tillåtet. Efter diverse pysslande, fikande och kaxande var det äntligen dags för start. Solen hade precis vridit runt och börjat lysa på berget nedanför starten, men tyvärr hade cirrusmolnen hunnit in och begränsade instrålningen. Vi som startade tidigt hängde kvar på det marginella termiska hanget, men det blev lite trångt ibland då de flesta hade samma höjd och flög runt på ungefär samma ställe. Ibland lyckades vi kurva upp över hanget och fick pusta ut en stund, men sedan tappade vi höjd och befann oss åter igen nere på nivå noll, harvandes, gnuggandes och gnetandes.

Många piloter tappade på hanget och fick flyga ner till hanget för att landa. Någon, bla. Hans –gammelräven– Gustavsson topplandade och väntade på det stora lyftet. Av de som landade och startade om kom bland annat Hans Gustavsson och Joakim Johansson iväg sent, innan fönstret stängdes. På väg hem från Grönfjäll såg jag Hans komma glidande över Henriksfjällhanget, men hans letande gav inget resultat. Jocke kom 3-5 minuter senare på samma glid som Hans, skillnaden var att han hittade stig, kurvade sig upp till molnbas, flög molngata till Slussfors och blev trea på den klart snabbaste tiden! Som vanligt gäller det att ha skicklighet, timing och en stor portion tur. Men nu gick jag händelserna lite i förväg, låt oss backa tillbaks till de som faktiskt lyckades ta sig iväg när det stora släppet kom.

Vi som harvade på hanget belönades tillslut med en termikblåsa som fungerade och vi kurvade driftandes upp till cirka 1500 meter över havet. Blåsan var ganska svag och oregelbunden, vilket tärde på tålmodet. Tillsammans och på ungefär samma höjd fanns jag, Magnus Österberg, Olov Nydahl och Per Suits (kanske var vi fler, kommer inte riktigt ihåg). Vi driftade ut över dalen mot hotellet, i vårt försök att nå det gudomliga, fuktiga och svalkande molnet. Inne på själva fjället såg jag hur Ulf –Uffe-puffe– Nylander, kurvade sig upp i en bättre blåsa. Ulf är för övrigt bror till Michael –Nyllet– Nylander. Det går bra att få autografer genom Ulf, bara ring och fråga, eller maila honom på: Aggregat@inab.se I riktning från Kittelfjället till Grönfjäll fanns inte många moln, men ovanför och bortanför Grönfjället låg en molngata som gick över Matsdal (en brytpunkt), vidare till Slussfors (mål). Kontakt med den innebar alltså förhoppningsvis en behaglig resa ända in i mål.

Tålmod var alltså en förutsättning för framgång denna dag, men mitt tog slut och jag lämnade därför min grupp för att få flyga lite Ulf Nylander i stället. På full speed, eller så mycket speed jag kunde trampa med Aircast på foten, gled jag mot Ulf och kom in ungefär 150 meter under honom. Egentligen hade jag full speed fast bara på den högra sidan av skärmen, då mitt avtagbara gips på vänster ben begränsade speedförmågan där. Gick faktisk inte så bra på grund av att jag fick korrigera riktningen hela tiden under gliden, vilket inte är särskilt effektivt. Nåväl jag förväntade mig att Ulf skulle bli glad över min ankomst och spirala ner till mig för att hälsa mig välkommen till blåsan, men han uteblev, gör en riktig vän så?

När jag inte kom högre speedade jag iväg mot Grönfjälls högsta topp och kom fram i topphöjd, med Ulf i bakhasorna. Klungan ut i dalen hade också börjat röra på sig men flög närmare Grönfjäll centrum. Ett kantigt stig tog mig och Ulf upp en bit över toppen, men i driftet mot nästa topp tog jag inte särskilt mycket höjd, Ulf däremot kurvade upp i en bättre kärna, utan att säga till mig och gled iväg in mot Matsdal, gör en riktig vän så?

Klungan hade också glidit iväg mot Matsdal, men av alla som försökte var det bara Magnus Österberg, som tog sig upp igen. Starkt jobbat! Nåväl Matsdal var täckt av skugga, faktiskt en jättemoln-skugga och istället för att chansa att glida in dit tog jag ett rutinerat beslut att återvända till Grönfjället, där solen sken och lappjäntorna dansade topless på myrarna. Det var ett genomtänkt beslut, inte impulsmissigt, som de brukar vara. På väg snett bakåt mot Grönfjäll såg jag Magnus Eriksson som kurvade utanför berget mot byn, men dit nådde inte mitt glid. Jag kom in på den högsta Grönfjällstoppen, solen hade legat på berget en längre stund och en moln-skugga kom glidandes över dalen mot berget, detta kan inte gå fel! 5 minuter senare landade jag svärandes nedanför berget, mitt i dalen. Landningen i sig var helt perfekt, kort lingonris på en sandbädd mitt i dalen, kunde inte bli bättre. Hittade faktiskt ett litet stig som jag försökte kurva i, men tappade modet när jag såg att enda landningen skulle vara en liten myr omgiven av granskog.

Efter ett samtal med en norrman som landat på samma ställe som mig, tog jag av gipset, fyllde vattenflaskan i bäcken och åt

en full dos med smärtstillande. En halvtimme senare och lite lullig påbörjade jag min vingliga promenad på stigen ner till Grönfjäll. En timme senare köpte jag en glass i kiosken, högra benet darrade ganska kraftigt efter allt bromsande på vägen ner, jag undvek att ta för mig med vänstern. Sammanfattningsvis kan jag säga att det gick att gå en timme med skärmen på ryggen, men jag vill inte göra om det!

Magnus och Magnus flög i mål nästan samtidigt, då Österberg mest troligt inte sett Eriksson som kom speedandes bakifrån. Eriksson vann på grund av att Österberg flög en värstingskärm. Tok-Jocke blev alltså trea när han gick i mål ett bra tag senare.

Extra stort grattis till Magnus Eriksson som tog sin första pallplacering och Sverige Cup seger, välkommen till gänget!